

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. свят) о 5-ій годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: ул. Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи повертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати поштової.

Рекламациї мовачагані злині від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гансмана ч. 9 і в п. к. Старостях на провінції:

на цілий рік К. 4 80
на пів року „ 2 40
на чверть року „ 1 20
місячно „ — 40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-силкою:
на цілий рік К. 10 80
на пів року „ 5 40
на чверть року „ 2 70
місячно „ — 40

Поодинокое число 6 с.

Соїм краєвий.

Вчорашнє засіданє соїму розпочало ся о годині 10¼ рано. По відчитаню петицій і відосланю їх до дотичних комісій, п. Маршалок повідомив, що бюджетова комісія уконституовала ся, вибираючи председателем Дунаєвського, его заступниками гр. Ст. Баденю-го і Давида Абрагамовича, а секретарями Леа і Пашковського.

З черги відчитано цілий ряд внесень і інтерпеляцій, між тими внесене дра Олесницького, в справі львівського університету, і внесене п. Барвінського на основанє гімназії в Станіславові, дві інтерпеляції дра Олесницького, а то: 1) в справі перозписування виборів до ради громадскої в Городенці, і 2) в справі поладженя протестів виборчих і за довгого урядованя старих рад в громадах: Любінці, Хромогорбі і Дідушичі великі пов. стрийського; Живачів, Серафимці пов. городнянського; Підвисока пов. снітинського; Мишин пов. печернянського; Худиківці пов. борщівського. Між иншими була інтерпеляція людовця Станіньського до п. Намістника в справі заряджень против демонстрацій за Вжесню.

Перед приступленєм до порядку дневного зложив кн. Чарторийский іменем польських послів декларацію в справі вжеснянській, якої вислухали всі послы стаячи. Кн. Чарторийский, обговоривши події у Вжесні, напитував поступованє пруских властей против Поляків, і заявив, що одипокою маніфестацією против такого поступованя повинно бути скріпленє польських сил до солідарної борби. (Оплески).

З порядку дневного мотивував пос. Шаєр свое внесене о обмеженє закона о іспитованих акушерках, доказуючи що іспитовані акушерки дорого беруть за свої візити, а хто не має чим заплатити, не може з них користати, і домагав ся щоби в наглих случаях чинности акушерські вільно було сповняти селянкам, котрі мають в тім пристику. — Внесене відослано до Виділу краєвого яко комісії.

Опєля ухвалено в третім читаню закон призволяючи ради повітові в Дрогобич-Борислав, ради пов. в Березові на дорозі Березів-Вавра і ради пов. в Тарпові на одній дорозі. — Против накладаня мит взагалі виступив пос. Гурик. — Майже цілий дохід з мит лишає ся в кишені підприємця а на удержанє доріг в добрім стані мало що видає ся. Отже п. Гурик домагав ся, щоби над предложєнями виділу краєвого в справі мит перейти до порядку дневного. — Внесене Гурика підпер кс. Стояловский, а в обороні внесень Виділу краєвого став пос. Буйновский. В голосованю прийнято внесеня Виділу краєвого.

З черги приступлено до вибору членів Виділу краєвого і їх заступників.

Кс. Стояловский заявляє, що его сторонництво не возьме участі в голосованю, бо більшість соїмова навіть не уважала за потрібне перед виборами порозуміти ся з его сторонництвом.

Членами Виділу краєвого вибрані: з куриї більших посілостей: Меч. Онискевич; з куриї міст і палат торговельних Тал. Романович, з куриї менших посілостей: Мих. Глиджук, з цілого соїму: Верещинський, Пілят і Лясковский; заступниками членів Виділу краєвого вибрані: з куриї більших посілостей

Ли Тшецьеский, з куриї міст і палат торговельних Володисел. Яль, з куриї менших посілостей Октав Сала, а з цілого соїму вибрані: Стан. Биджейович і Сенковский а вибір третього заступника члена Виділу краєвого з цілого соїму відложено до вечірнього засіданя, бо в першій голосованю взяло участь лише 73 послів, отже не було потрібного числа послів.

По виборі членів Виділу краєвого, приступлено о 2-ій годині до провізорії бюджетової.

По виборах реферпта гр. Ст. Баденюго, перший забрав слово др. А. Могильницький, говорив майже дві години. Бєсїди его вислухав цілий Соїм з великою увагою.

По тій промові зарядив пан Маршалок відпоче засіданє до вечера.

Вечірнє засіданє розпочало ся о годині 8¼. По інтерпеляціях пп. Райского, Станіньського і Романовича, розпочала ся дальша дискусія над бюджетовою провізорією. Посол др. Тад. Пілят в довшій промові полемізував з послом Могильницьким в справі подій на львівськїм університеті.

З черги промавлєв против провізорії посол Станіньський, обжаловуючи шляхту, ще використовує свое становище в некористь инших веретв населєня.

Відтак промавлєв п. Король. Обговорював справу виборчі, домагав ся, аби власти університетскі уможливили поворот руским академикам на львівськїм університеті і згадав о довгїм необсаджаню станіславівського єпископства.

У відповіді на закиди опозиційних послів промовив п. Намістник гр. Лев Піліпський. Заперечив рішучо закидови п. Могильницького, немов би правив акцією на університеті, хто би так зле і слабоенально виглядав, як Ви, моя біденька.

Она здивована, видивила ся на него, і все ще не могла успокоїти ся, єї синї очі були заплачені, повіки понапухали і почервонїли ся.

— Ви чогось плакали, правда?
Дівчина кивнула головою і сказала: Будьте ласкаві і дайте мені спокій.

— Ну, добре, але насамперед муєте мені дещо сказати, бо я дуже сумніваю ся, чи Ваша панї добре обходить ся з Вами!

— Ні, ні, она не обходить ся зле зі мною, зовсім ні!

— Та й ніколи Вас не сварить?
— Та часом і посварить!

— А нині з рана може не сварила, що?
— Та сварила, бо я не могла борзо упорати ся з мою роботою.

— А Ви-ж муєте працювати від самого досвїта до пізної ночи?
— Ну так, треба видоїти корову, пошурувати, зварити їсти та й помити...

— А Ви тут вже давно служите?
— Панї Кінї взяла мене ще малою до себе.

— А Ви все лиш працювали без відпочипку і свята не мали, не ходили ніколи на тапець або на забаву як другі дівчата?

Она призадумала ся; стала розважати, чи із вдячности має замовчати правду, але що не могла рішити ся, то мовчала.

ПРОСТА ЛЮБОВНА ІСТОРІЯ.

(З англійського — М. Вількінс.)

Стояла з засуканими рукавами в кухні і мила пачине від сїданку. Серед користних обставин можна би було назвати єї худу, костяту стать струпкою і хорошою, єї марне подовгастє лице делїкатним; але при тій нерозмірности єї сил і тої роботи, яку муєла виконати, під котрої тягаром єї вистаючі плєча вахляля ся наперед, виглядала она зі своїм рідким білявим волосєм, з переду причєсаним гладко і звязаним з заду в тісний узел, та зі своїми кінчастими лїктями і блїдим мов би чогось перецудженним лицєм, рішучо погано.

Хтось задзвонив до дверей, і заким ше дівчина змогла отворити, показало ся рознашенє, сердите лице в дверох від комори.

— Хто там, Салько?

— Не знаю, панї Кінї.

— Чомуж не подивиш ся, ти лїниве сотворїна! Прєдї знаєш, що у мене руки повні масла.

Салька обтерла собі мокрі, червоні руки об фарушок і отворила двері. Якийсь високий чоловік, з тоненьким русявим вусом, станув перед нею.

— Добрий день! Може маєте на продаж які старі шмати?

— Зараз подивлю ся. — Сказавши то, побїгла до комори і сказала своїй пани, що прийшов похатник.

— Та не мав коли прийти, аж як-раз винї, коли у мене повно роботи! У мене, що правда, єсть повно старого дрянтя, та й треба менї двох нових гладуницїв на молоко.

А тимчасом стояв похатник під дверми і чекав.

— Ви могли би були прийти иншим разом а не як-раз тогди, коли я масло роблю! — відозвала ся панї Кінї до него.

— Та я можу зачекати, день довгий — відповів, той чоловік, увїшов до кухні і сїв собі на столець, що стояв зараз коло дверей.

Коли панї Кінї вийшла, придивляв ся похатник дівчинї, що щільно помивала дальше.

— Може би Ви, панно, були так добрі і дали менї склянку води напити ся? — Салька наляла до сьніжо вимитої склянки води із збанка, що стояв на столї, а коли похатник винї і поставив склянку назад на столї, взяв він дівчиню за похилєне наперед плєче так, що она своїм перецудженним лицєм муєла обернути ся до него; пла поблїдла, а з єї уст вирвав ся тихий крик.

— Чей же не будете мене бояти ся! — відозвав ся похатник. — Я Вам, борони Боже, не хочу нічого злого зробити, я лиш хотїв Вам ближше придивити ся, бо я ще не видїв

теті в справі академиків, а навіть брав участь в засіданнях сенату. Рускі академіки допустили ся без сумніву тяжкої провини супротив своїх властей. Висказав бажанє, аби ціла суспільність, як руска так і польська стреміла до того, щоби руска молодь і дальше образувала ся у львівськїм університеті. Відтак збивав закиди пос. Стапінського і Короля і заявив, що по переведених слідствах показало ся, що при виборах власти не виступали всюди безсторонно. Вкінці замітив, що відносини національні в нашім краю поправили ся, а були би ще ліпші, коли би праса, як польська так і руска, виступала менше пристрасно.

Промавляли ще п. Стояловский і Ценский, а вкінці справознавець бюджету гр. Ст. Бадені обговорюючи економічні відносини краю.

Вкінці по виборах членів до комісії податкових заявив п. Намістник гр. Шидінський, що з Найвишого порученя закриває сойм.

О годині 2¼ вночі пожелав п. маршалок кравий послам Нового Року і замкнув засіданє.

Новинки.

Львів дня 31 го грудня 1901.

— **Вибір членів львівської торговельно-промислової палати** на основі нового закона відбуде ся в першій половині марта 1902 р. На основі того закона існуюваща рада 26 с. м. розвизана, а усталовлене нею бюро виборче заняте тепер укладом літ виборчих.

— **Фундація Скарбнівска.** Адміністраційна рада тої фундації прелімінує на 1902 рік доходи на 606.789 К, а розходи на 605.914 К, так, що остає ся мала надвишка 875 К. Видатки на само удержанє сиріг і старців в Дроговижи обчислено на 194.226 К річно.

— **В справі дяківської лютерії** подає о. Д. Танацькевич до відомости членів комітету тої лютерії: В ціли остаточного замкненя рахунків, сконстатовав фінансового вислїду і оберизня того зписку на назначену ціль з дяківської лютерії, відбуде ся засіданє комітету безпосередно по пе-

реведеню решти продажи невивраних предметів, с. е. великого олійного образу Воскресєня Лазаря, котрий становив головну виграну і літографічних історичних репродукцій (а тих є висло півтора тисячі), котра тепер власне з цілою енергією довершає ся. Маю в Бозі надію, що се наступить в найближшій часі, на кождий случай в протягу січня коло Богоявленських свят: День, година і місце засіданя означить ся в поодиноких запрошенях.

— **Мужчина,** котрий оногди наслідком сильного вибуху крови помер нагло в дому при ул. Ваторого ч. 8, називав ся Тадей Мончинський, і був практикантом концентовим Дирекцій скарбу, приділим до інспекторату в Городку. В. п. Тадей Мончинський числив літ 32 і від 4 років невдужав на педугу грудну.

— **Нещасливий случай** зайшов оногди в лісі в Козельниках під Львовом, власности монастиря оо. Францісканів львівських. Тамошний лісничий Яков Матис, маючи порученє від монастиря, аби селяни не ходили дорогою через ліс ведучою, побачивши оногди кількох селян переходячих тою дорогою, змирив до них рупницею, звиваючи до повороту. В невиясненій досі спосіб рупниця вистрілила, а набій поцілїв одну з ідучих женщин, котра впала на землю. Лісничий побачивши, що стало ся і побоюючи ся грізної постави селян, втік сейчас до Львова і зголосив ся в тутешній поліції, звідки відослано его до арештів поліційних. Чи згадана женщина впала трупом на місце, чи вельє лишилася, досі не знати.

— **Незвичайно остра зима** настала в глибокій Росії. З многих сторін допосєть о великих морозах та снігових метелицях. В Чистополі було оногди 30 степенів Реоміра (37½ степ. Цельсія) і дїгий звільнено від ходженя до школи. З Владивостока доносєть, що вихор, який шалїв на Япанськїм морі (гайфун) нагнав до Владивостока так величезну масу снігу, що ціле місто формально засипане. При 17 степенях морозу була ще й страшенна замєтль та багато людей замерзло. В Цицкарі на Манджурскїй границі мороз доходив до 35 степ. Реом. (43¾ степ. Цельсія) а при тім унав ще й глибокий сніг. Хініці кажуть, що то кара Божя за то, що Москалі впади до їх краю і тепер не хотять звідтам уступити ся. В Саратові і Новгороді унав так великий сніг, що в обох тих містах треба було застановити на якийсь час всю комунікацію.

— **Розміщенє войска.** В цьвітні надходячого року відїдуть зі Львова до Станіславова два баталїон 24 полку піхоти зі штабом а на їх місце приїдуть до Львова тамошні баталїони 95-го полку.

— **За 6 корон** Не дасть ся заперечити, що в людєскім тілі сидить иподї звїрєска душа. В Михальчах на Буковині рідна донька в спїлці зі своїм чоловіком убили матір за 6 корон. Стало ся то дня 23 с. м. Аксєнія Фалиш, теща Петра Кулинка мала невеличкий кусєнь ґрунту спільно зі своєю донькою Настєю. Перед кількома днями продала Аксєнія трохи сїна за 6 корон і ті гроші задержала собі. Петро Кулинка і его жінка так розлютили ся за то на свою матір, що постановили єї убити і таки зараз то виконали. Коли Аксєнія Фалиш лягла спати, зять і донька заткали їй рот хусткою і задушили. На місце злочину приїхала оногди комісія з лікарями драми Флінкером і Кобриньским, а убийники признали ся до злочину.

— **Вимордованє коршмарів.** В Завишні під Сокалем вимордовано семи днями в коршмі, що стоїть серед села, цілу родину коршмаря Мойсея Дайчера, т. є. его жінку і 9-літню дочку. Тїла помордованих страшно змєаскровані. Здає ся, що морд сповнено задля рабунку. До тепер увязнено трєх підозріних в тій справі селян.

— **За знахорство** — місяць арешту дістав знахор і ворожитб Іван Пестор, літ 27, з Ропіпної повіта турчанського. Его арештовано в Східниці, де він за вороженє дістав від Мартина Сабатовича 2 К. а від Франца Гобгарєско-го вимантив за ліченє за помочию зашептуваня его хорї доньки 6 К. Суд повітовий в Дрогобици заплатив єму за то ремєсло по своему.

— **Огні.** Дня 17 с. м. вибух огонь в Толшеві, львівського повіта і знищив 6 господарських будинків, вартости 9590 К. В огни попєк ся син господаря Теодора Лещака і его перевезено до львівського шпиталя.

— **Англійске бюро в Угерцях** під Стриєм функціонує вже від червня с. р. Там винапято стаїнні, і доставці копий для Англїйців сироваджують тудя щодєнно сотками конї, закуплені переважно в Росії, соргують їх і виспљають до полудневої Африки. До тепер мало тудя перейти около 12.000 штук. Доставці мають робити на тім не злий інтерєс, бо

— А кількож Вам платять?

— Доляра на тиждєнь, від коли мені минуло вісімнайцять літ; давнїше служила я лиш за страву та одїне.

— А свояків у Вас нема ніяких?

— Мені здає ся, що я маю ще сестри і братів, але де они обертають ся, того не знаю; як наш тато помер, то ми розбрели ся по цілім свєті; мене наймолодшу взяла пані Кінг до себе.

Підчас тої розмови ходив похатник по хаті, а тепер станув коло Сальки. — Лишїть на хвилюку того помиванє та подивїть ся мені просто в очи і скажїть, що Ви думаєте о мені!

Она подивила ся на его веснянками вкритє лице з вистаючими щоками, з честними синими очами, з руським вусом а відтак нахилила ся знову над свій шафлик до помиваня. — Не знаю — сказала она заклопотана.

— Ну, добре; то подивїть ся кризь вікно — онтам, де в тіни дерева стоїть мій візок. Віз, кінь, ципова посудина, то все мое, я нікому за то й сотика не випен та ще й маю трохи покладного гроша. Та й у мене нема ніякої родини — ну — та й ось що хотїв я Вас спитати:

— А що було би, як би Ви покинули отсе помиванє та й паню Кінг разом з тим і присїли ся до мене на візок? Ви би на сім божім свєті не мали ніякої иншої роботи, як лиш сидїти собі вигідно на возі та розглядати ся по широкім свєті; ніякої роботи, ніякої сварки, ніякого гарованя та муки — за тиждєнь ніхто би Вас не пізнав, та й Ви би самі себе не пізнали. Ну, щож Ви на то?

Тепер она дійсно перестала помивати і перелякана подивила ся на него.

— Й може й не такий, що міг би комусь сподобати ся, та й старший від Вас — мені

якє й до сорок доходить — і вже раз був жонатий —; отже не можу жадати від Вас, щоби Ви мене зараз полюбили, але з часом таки може! Бо я би Вам ніколи й злого слова не сказав, стеріг би Вас завсїгди від всего злого, не дав би Вам бідувати — ну —?

Коли она все ще мовчала, все ще недовірливо дивила ся на него, похатник успокований спитав єї: А може Ви маєте якого милого?

Она покивала головою, що ні і параз почервонїла ся по самі уши.

— Ну, то рїшайте ся, бо стара пані вийде пезадовго.

Дївчина хоч зовсїм свєта не знала, бояла ся істиняковно всего, що не було чисте і невинне, а хоч вже з уроди майже не мала сильної волї, була все-таки на сїй точці відважна і енергїчна. Подивила ся на него, як би хотїла его виміркувати...

— Я — я не знаю, як Ви то гадаєте; я би не пішла за нікого в свєті, хоч би то був і сам король, як би я не знала, що він то чесно думає.

Лице похатника почервонїло ся тепер так дуже, як перед тим у дївчини.

— Як би я не думав того чесно, дитинко, то я був би пошукав собі якусь иншу, крашшу, але я не думав о нічїм, лиш таки, щоби з Вами ожєнити ся, щоби постарати ся для Вас о ліпше житє; я знаю, що впадо на Вас дуже несподівано і того за багато, хотїти, щоби дївчина повірила зовєім якомусь чужокому, але як би Ви таки зважили ся, то мені здає ся, що Ви би не пожалували того! Але тепер мусимо борзо рїшити ся, бо она зараз вийде.

В той спосіб не говорив ще ніхто з бідною дївчиною, котра в простоті свого серця і сама на свєті бажала для себе якогось со-

чувства і любви. Она глянула ще раз, як би виміркувати, на то честне, добродушне лице, котре в єї уяві не розбило ніякої злуди, бо она єї ніколи не мала.

Незвичайність єєго засватаня не перенудила єї; в своїй не штучно придбаній простоті, що не знала ніякої формальности, понимала она лиш то, що слушне і справедливе. Она зачала вже кріпко вірити в то, що той чоловік чесно думає, а з тою вірою, — бідне, жадне любви небожа природи! — з тою вірою відозвала ся і любов в єї серці.

Она спустила в долину заплакані очи, схилила головку — а жених зрозумїв єї німу відповідь.

— Отже годиш ся на то, пристаєш на то! — відозвав ся він, а що она ще більше почервонїла ся і уста єї дрозкали, то він витягнув руки, щоби пригорпнути до себе свою парєчену. Параз відсугнув єї і опустив руки. — Ні, ні, анї твого малого палця не доторкнєв ся, доки аж не будеш моею жінкою, аби-сь видїла, що я чесно думаю. Але тепер ходи, дитинко, борзєнько, бо она готова ще вийти!

— Тепер, таки зараз?

— Авжеж, чи хочєш ще може коровай пєчи? — засьмїяв ся він. — Купимо собі его там в Дербі. Ходиж сховаю тебе під плахту на возі, відтак невинний як ягнятко залагоджу ще орудку з панею Кінг, а відтак поїдемо ще кусєнь дороги, аж минє вже вся небезпєчність, а тогди возьму тебе до себе, сядєш собі на переді коло мене та поїдемо до Дербі на наше весїле.

— Коли бо — відозвала ся Салька боязько — она буде за мною шукати...

— Ти не жури ся, спусти ся лиш на мене; таже я би охотно був тебе засватав отверто, був би тебе таки в єї очах взяв до себе,

наші коні скуповають по 120—140 К., в Росії платять по 60—80 рублів, а від Англіїців беруть по 1200 К. за штуку. Транспорти йдуть через Загреб, де Англіїці також мають наняті стайні.

Померли: Іван Панковський, емерит. ц. к. радник вишого суду кравого, у Львові, дня 30 грудня, в 63-ім році життя; — Юлія з Ковшевичів Калиговека, вдова по священнику, дня 28. с. м., в Желдци.

— **В справі печатаня „Церковних напівів“.** Всіх Р. Т. інтересованих сям повідомляю, що з причин технічних а від мене незалежних, опіанило ся печатане Збірника. Доси вишло вже 7 аркушів. Дальша робота тепер правильно постунав і єсть надія, що за 10 до 12 неділя діло буде укінчене і книжка сей час інтересованим вишле ся. Хоч робота за довго протягнула ся, але кожний признаєть, що дуже гарна. Прошу отже о терпеливість. Ціна за один примірник: 4 К., а на пошту 45 сотиків. Адреса: Ігнатій Полотнюк в Станіславові, ул. Собіського ч. 50.

— „Товариша“ ілюстрований календар на 1902 р. можна дістати у всіх складах „Народної Торговлі“ по ціні 1 К.

ТЕЛЕГРАМИ.

Льондон 31 грудня. Кічвер доносить з Йоганесбурга: Англіїці забрані до неволі бурської в битві під Кельфонтен вже випущені на волю.

Петербург 31 грудня. Міністер справ заграничних зложив князеві Черногорскому візиту. Кн. Черногори виїхав вже з Петербурга за границю.

Брукселя 31 грудня. Міжнародне бюро соціалістичне ухвалило протест против германізації в Познаньщині і против полуднево-африканської війни.

але она була би сварила ся, була би тебе ганьбила, а она вже досить тобі понадопікала ся, бідна дитинко! — Віл отворив двері.

— Колиж я без капелюха! — відозвала ся Салька.

— Нічого не вадить, я тобі вже якийсь куплю, коби ми лиш в Дербі були.

— А я маю ще й трохи зложеного гроша...

— То возьми, буде на придане для тебе, але квап ся!

— Уже найвища пора — відозвав ся віл, коли она вернула з капелюхом і шалем та старою панчохою в руці, в котрій ховала свій заощаджений гріш. Віл поміг їй як-раз ще в добру хвилину вилзти на віз, бо ось в дверех від кухні показала ся дійсно тота, котрої они бояли ся.

— Невжеж Ви хочете відїзжати? — відозвала ся она гнівливо. — Таже Ви казали, що маєте досить часу і можете зачекати...

— Авжеж, що можу, але треба подивити ся до коня, він вже неспокойний, бо мухи его тнуть.

— Тут маєте цілу купу лажів — нехай Вам Салька поможе винести — а деж Салька подїла ся.

— Хто такий?

— Таже Салька, служниця, тота лінива — мушу єї пошукати.

— Дайте спокій, пані Кінг, я і сам дам собі раду з тими лажами, годі мені доти чекати, аж Ви відшукаєте служницю.

Звичайно довго тревало, аж пані Кінг добила торгу з похатником, а нині на диво все пішло дуже борзо, а торг мусів бути незлий, бо коли пані Кінг зі своїми гладушиками

Відень 31 грудня. Долішно-австрійський сойм відкрито вчера.

Градець 31 грудня. Стирийський сойм по ухваленю бюджетової провізорії закрито.

Надіслане.

Др. Роман Ренцкнй

б асистент клініки лікарської унів. Ігайлонського і львівського

ордиує в недугах внутрішних від год. 3—5
ул. Крашевського ч. 3. Телефон 583.

— (Віденське товариство огрійниці і добродійности). З року на рік стає наплив глядаючих помічи в часі зимових місяців до огрійниці, де одержують теплу страну і пратулок чим раз більшим, так, що віденське товариство огрійниці і добродійности лише з найбільшим напруженем може виповнити всі вимоги. Щоби отже підперти гуманітарне стремлене того товариства, уділило ему ц. к. міністерство скарбу дозволу на устроєне льотерії з льосами на 1 К., котра обіймає 2300 виграних і головну виграну в квоті 40.000 К. а котрої тягнене відбуде ся дня 16 січня 1902.

Карти візитні

літографовані, 100 штук від 1 злр. і више виконує

літографія „Інститута ставропигійського“
ул. Бляхарська ч. 9.

Робітня суконь дамских

Л. Ядовскої

у Львові, ул. Личаківська ч. 19, I. поверх приймає всякі роботи і виконує як найсовітнійше і найточнійше по умірній ціні, також і на провінцію, за присланем докладної міри або станика. Спеціально уділяє ся науки крою і шиття суконь дамских.

ми на молоко та горшками вернула назад до кухні, лице єї мало що не так само сьвітло ся, як тота чистенька цинова посудина.

Похатник лиснув батогом і поїхав. Доки їхали попри хати та обїєтя, біг кінь жваво, аж коли доїхали до дороги в лісі, де вже людий не було, задержав він коня і заглянув до воза.

— А що ти там, мала, порабляеш? — считав він блїду дрозжачу дівчину.

— Тут на сьвіжім воздуху зараз мені легше стане.

Він поміг Сальці сісти на козел, а коли она так сидїла задумана коло него, він з жалем споглядав на єї витерте одїне, на єї старий солом'яний капелюх.

— Я тобі куплю шовкову весільну сукню та й білий капелюх, скоро лиш приїдемо до Дербі. — А що она з вдячностю подивила ся на него, хотїв він знову пригорнути єї до себе, але й зараз спустив руку і так їхали они мовчки, аж до ціли своєї подорожі.

Дербі було осередком торговлі для всіх доохрестних сіл, а в день торговий, от як би й нині, було тут повно селян, так, що тих двоє молодих зовсім не звертали нічїєї уваги на себе. Коли знайшли якусь гостинницю, де можна було коня і віз лишити безпечно, і коли они там записали ся до книги яко пані і пан Джек Русель, пішли на місто купувати весільну сукню.

(Конець буде).

Виданя

Руского педагогічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвірипець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерія 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кихота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітїй 80 с. *Мала менажерія 70 сот. *Велика менажерія 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Бранчавінона 30 с. *Байки братів Гімірів 50 с.

Виданя без образків.

*Читанка ч. I, II, III, IV. оправні по 40, без оправі по 20 с. *Китиця желань 2, розширене видане 40 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Канді 40 с. *Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітїй 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Учитель на р. 1890—1900 по 4 К. *Дзвінок з р. 1892—1900 по 6 К. *Ів. Левцикий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. *О. Нижанковський: Батько і мати, двосьпів з фортеп'яном 20 с. *Леонїда Глібова: Байки 10 с. *Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с.; Коза дерева 1 К. 60 с. *Мапа етнографічна Руси-України 1 К. 20 с. *Гордієнко: Баргагинці і Римляни 40 с. *Юлій Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. *Барановський: Приписи до ієнітів 40 сотиків. *Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. *Др. Л. Кельнер: Коротка історія педагогії 1 К. 20 с. *Василь В-р Джонатан Свіфт: Подорож Гулівера до великанів 50 с. *Василь: Подорож Гулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Остап Макарушка: Короткий огляд руско-укр. письменства 30 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. *Віра Лебедова: Гостинець дітям 50 с. *Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Др. Мандибур: Олімпія 70 с. *Сальо: Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. *А. К.: Робінзон неїлюстрований 20 с. *Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. *Др. Мих. Пачовский: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненнями, I. ч. 64 с. *Тарас Шевченко: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітїй 40 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. *А. Глодзінський: Огород шкільний 1 К. 20 с. *Мих. Коцюбинський: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Стефан Патка: Дарунок для дітїй 40 с., опр. 60 с. *Стефан Патка: На причах, оповід. 30 с., опр. 44 с. *Оповіданя для дітїй 40 с., опр. 54 с. *Картки з історії України-Руси. 40 с. *А. Кримський: Переклади 40 с., опр. 44 с. *А. Пушкін: Байки 30 с. *Д. Н. Мамина-Сибіряна: Дітїчї оповіданя 30 с., опр. 44 с. *Марта Борецка: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. *Марко Вовчук: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. *Поєми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Гр. А. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Покарана Лож, комедійка Кучальської 20 с., опр. 34 с.

Книжки, пазначені зьвіздкою, *агробовані Радюю шкільною* на нагороду пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецького, ч. 26. і в книгарні Ставропигії.

Торговля вина **ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА** у Львові при ул. Краківській ч. 9 продає вино шампанське Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

Тягнене Головна виграна
- - - невідклично **40.000 Кор.**
16-го січня 1902 **вартости**

Льоси і Штоф, М. Кларфельд, Корман і Файгенбаум, Самуелі і Ляндав. Віктор Хаас і Сп-а, Шеленберг і Син, Сокаль і поручають: М. Йонаш, Кін Ляфен, Яков Штро.

„ОЛЬГАЙНУМ“

єсть против домашнього гриба, дерева і мури. Уживати его можна звичайним способом без великих коштів. Можна одержати лиш у Якова Балябана будівничого у Львові, ул. „На Скалці“ ч. 1.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“ і всіх інших часописей приймає виключно лиш ново отворепа „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся

„Fotografische Mittheilungen“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феніків. Передплату можна пересилати в австрійських листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і в. надворні доставці Австро-Угорщани.

Доставці Двора царско-російського

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900,

найвища відзнака на загальних виставах в Парижі.

Grand prix

найвища відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль

найвища відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ціни.

Ціни в коровах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлоу
1/2	15.20	11.00	10.00	9.00	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/3	7.60	5.50	5.00	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/5	--	--	--	--	1.05	0.95	0.85	0.75	0.65	0.55	0.85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Цяте цілком перероблене і збільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо одравлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстрацій хромолітогр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на сплату по **3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарский, самограй, нотн металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийська (готель французский).